

Pol Fuentes: «M'obessiona la memòria de les meves pròpies vivències»

El músic fa créixer el seu univers sonor amb el nou àlbum conceptual 'Saturn negre'

Pol Fuentes | Juan Miguel Morales

El cantautor barceloní **Pol Fuentes** és una ànima lliure que sempre ha anat a la seva prescindint de modes. Ha bastit una obra sòlida a través del grup **Rosa-Luxemburg** i en solitari, que dibuixa el seu univers particular. L'últim planeta que s'ha afegit a la galàxia és *Saturn negre* (Picap, 2020), una investigació poètica sobre què passaria si poguéssim viure la nostra vida de manera no lineal. Per enregistrar-lo s'ha acompanyat dels habituals Oriol Francisco, Iban Rodríguez i el productor de la casa, ?Berni? Sánchez. Ens ho explica el mateix **Fuentes** en detall.

'Saturn negre' vol ser el disc més personal i obert de Pol Fuentes?

Tinc la sensació que és el més comercial de tots els que he fet en solitari. Hi ha tempos més animats i fins i tot alguna cançó radiable, tot i que no entraré a la llista d'Els 40?

En un moment que tothom fa senzills has gravat un disc temàtic. Per què?

És el segon disc conceptual que faig a la meua vida. El primer va ser *Classe mitjana* (Zeppo Records, 2011) amb **Rosa-Luxemburg**, que era una novel·la musical. I ara he fet aquest que és

totalment oposat al que són les modes i les tendències actuals. En aquest disc no hi ha absolutament cap decisió basada en l'entorn mediàtic. Tinc la sensació que, amb l'edat, cada vegada m'allunyo més de qualsevol pensament de tendència i em trobo més còmode en el camp de la complexitat i dels continguts. La moda és fugaç i la música que fem nosaltres, atemporal.

D'on parteix la idea del disc?

He fet un paral·lelisme amb el corrent altern i el continu. La vida contínua és com la coneixem del naixement a la mort, i la vida alterna que he imaginat -i que em sembla més interessant- seria amb els episodis desordenats i de manera no lineal. És una idea que parteix de les meves impressions com a pare, un moment en què vius la vida però te'n vas fàcilment a la nostàlgia o al futur, a enyorar allò que no has pogut fer o a la teva pròpia infantesa a través del teu fill? Penso que seria molt més bonic poder viatjar per diferents moments de la vida, passada o futura, i poder tornar al mateix lloc on som, amb la mateixa consciència. Tinc la sensació que valoraríem més allò interessant de cada etapa vital.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=q6ZJ9pbGuGE>

També es podria relacionar amb els somnis, que et permeten tornar a la infància o projectar-se al futur?

Sí, suposo que depèn molt de cada persona. Jo soc dels que ho guarda tot. Tinc un canal secret a YouTube amb 300 vídeos que són instants de moments familiars, tot molt ben classificat per anys? M'obsessiona la memòria de les meves pròpies vivències. Em fa por no recordar, perquè em sembla que oblidar una etapa vital és com si no l'hagués viscuda. En canvi, hi ha gent que viu molt còmoda desprenent-se del passat, oblidant-lo i connectant-se només amb el present. Jo tinc problemes per estar connectat amb la realitat. Sempre estic divagant i en aquest disc dibuixo aquest estat en el temps. Em sento lluny de la idea de 'viure el present'. Per aquest motiu és normal que no segueixi les modes del moment i que busqui respostes que tinguin sentit en el passat i en el futur.

Com has construït cadascuna de les peces d'un disc conceptual com aquest?

D'una banda tinc les idees musicals en abstracte i de l'altra em vaig apuntant pensaments i idees. Normalment treballo cada part per separat. Des de fa anys que penso que seria excel·lent poder viatjar a una època ja viscuda de la vida amb els coneixements que tinc ara mateix, viure-hi una estona i tornar. He anat gravant molts discos però fins ara no havia col·locat la idea en cap cançó. Finalment ha donat llum no pas a una cançó sinó a un disc sencer.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=YhA7V1RyRMI>

I aquesta idea afectarà d'alguna manera l'ordre de les cançons?

El disc està pensat perquè no hi hagi un ordre concret d'escolta. Sí que hi haurà una obertura i un epíleg però el concepte del disc és que la vida esdevindria molt més interessant si la poguéssim viure, no d'una forma lineal, sinó d'una manera desordenada. I aquest concepte el voldria representar també amb l'ordre en què s'escolten les cançons. Cada cançó és un flaix concret d'una època diferent de la vida. Alguns ja els he viscuts i altres, simplement, els imagino perquè pertanyen al futur. La meua idea és que a cada plataforma digital tingui un ordre diferent.

Per tant, no hi ha un fil narratiu...?

Exacte, es tracta d'un disc conceptual però no seguirà cap base narrativa. El disc que vam gravar amb **Rosa-Luxemburg** tenia un plantejament, un nus i un desenllaç; en canvi, *Saturn negre* tindrà un plantejament més similar a un assaig que a una novel·la i fa un plantejament fantasiós de com de bonica seria la vida si la poguéssim viure amb un ordre diferent, cosa que és impossible.